

έλγην τὴν οἰκουμένην, ἀνακουφίζων τὰς δυστυχίας καὶ τὰς στερήσεις . . . πρᾶντων τοὺς πόνους . . . καταπολεμῶν τὰς συμφορὰς! . . .

Ὅταν ἀπέθανε, ἓνας ἄγγελος ἦλθε νὰ τὸν πάρῃ ἐπάνω εἰς τὴν ἀκτινοδόλον τοῦ πτέρυγα διὰ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸν οὐρανόν. . . Καὶ καθὼς ἀνέβαινε εἰς τὰς ἀπεράντους σφαίρας, παρετήρησεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὑψηλοτέρου βουνοῦ, εἰς μίαν λάμπριν ἀστραπῆς, τὸν διάβολον σύροντα εἰς τὸ βασίλειόν του τῆς Κολάσεως, ἓνα δυστυχῆ ποῦ ὠρύετο καὶ ματαίως ἐπροσπαθοῦσε νὰ τοῦ ξεφύγῃ.

Ὁ παίκτης ἠθέλησε νὰ σώσῃ αὐτὴν τὴν ψυχὴν.

— « Ἐ, Σατανᾶ! . . . » ἐφώναζεν, « Ἀρχὸν τῆς Κολάσεως! . . . στάσου! . . . Θέλεις δυὸ ψυχὰς γιὰ τὸ καταχθόνιόν σου βασίλειον; . . . Σοῦ παίζω τὴν ψυχὴν μου γιὰ τὴν ψυχὴν τοῦ θύματός σου! . . . ».

Ὁ διάβολος ἐγέλασε σαρκαστικά κ' ἐτράβηξε τὰ χαρτιά:

— « Τί θέλεις νὰ παίξῃς, φαντασμένε; » ἠρώτησε, βέβαιος διὰ τὴν νίκην του.

— « Εἶμαι καλὸς παίκτης καὶ σοῦ ἀφήνω τὴν ἐκλογὴν! . . . ».

Καὶ ἀφοῦ ἔγεινεν ἡ ἐκλογὴ, ἡ φανταστικὴ καὶ παρὰδοξὴ αὐτὴ π α ρ τ ι δ α ἐπαίχθη ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ . . .

Ὁ διάβολος ἔχασε . . . καὶ ἀφῆκων τὴν λείαν του, ἐχώθη εἰς τὰ βράθῃ τῆς γῆς, μ' ἓνα κρότον ποῦ ἔκαμε τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς νὰ σεισθῇ.

. . . Τὸ ἀκτινοδόλον σύμπλεγμα ἐπανέλαβε τὴν ἥσυχον ἀνάβασίν του πρὸς τὸν Παράδεισον! . . .

Ὁ Ἅγιος Πέτρος ἤνοιξε τὰς θύρας, καὶ εἰς μίαν μαρμαρυγὴν θείου φωτός, ἐφάνη ὁ Ἰησοῦς ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον του!

Ἀποταθεὶς δὲ πρὸς τὸν παίκτην εἶπε:

— « Εἰς σὲ μόνον εἶναι ἀνοικτὸν τὸ βασίλειον τῶν οὐρανῶν! . . . Ὁ σύντροφός ποῦ φέρνεις εἶναι ἀνάξιος αὐτοῦ καὶ ἀποκλείεται! . . . ».

— « Κύριε! . . . » εἶπε τότε ὁ παίκτης, μὲ φωνὴν ἰκετευτικὴν συγχρόνως καὶ σταθεράν. « Δὲν ἀναγνωρίζετε τὸν δυστυχῆ ποῦ προσεφέρθη, ἓνα βράδῃ, νὰ μοιράσῃ τὸ ψωμὶ τοῦ μ' ἓνα πτωχὸν ζητιάνον ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖτο ἀπὸ δώδεκα πεινασμένους συνδαιτημόνας; . . . Ἐγὼ δὲν σᾶς φέρνω παρὰ ἓνα, Κύριε . . . καὶ καθὼς κ' ἐγὼ, ἐπιθυμεῖ—μετανοημένος ἁμαρτωλός!—νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ θεῖον συμπόσιον! . . . ».

Τότε ὁ Χριστὸς, ἐνθυμηθεὶς τὴν εὐσπλαγχνικὴν φράσιν ἡ ὁποία εἶχε βγῆ ἐκεῖνο τὸ βράδῃ ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ ἐλεήμονος πτωχοῦ, ἐπανέλαβεν ἐν τῇ μακροθυμίᾳ του:

— « Ἐμῶντε λοιπὸν καὶ οἱ δύο . . . καὶ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ! »

K. N. K.

Ὁ Jean Moréas. — Ὁ τηλέγραφος ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ διαπρεπὴς ποιητὴς κ. Jean Moréas προσεδιβάσθη εἰς τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς κατὰ τὰς νέας παρασημοφορίας τὰς γενομένας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς τῶν Γάλλων. Ἡ ὑψηλὴ αὐτὴ τιμὴ, ἡ ἐπαξία ἄλλως τε τῆς φήμης καὶ τοῦ ταλάντου τοῦ ποιητοῦ ἀντανακλᾷ καὶ ἐπὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἥ τις μετὰ χαρᾶς καὶ ὑπερῆφανείας παρακολουθεῖ τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων, ἐν τῇ Γαλλίᾳ.

Ὁ Παντελίδειος διαγωνισμός. — Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεγνώσθη πρὸ ἡμερῶν ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις ἐνέκρινε τὸν διαγωνισμὸν τοῦ κληροδοτήματος Παντελίδου.

Ὁ εἰσηγητὴς κ. Σακελλαρόπουλος ἀνέγνωσε τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν κ. κ. Λάμπρου καὶ Πολίτου.

Ὁ πρῦτανος κ. Χατζιδάκης ἀποσφραγίζει κατὸ πιν τοὺς φακέλους καὶ ἐκφωνεῖ τὰ ὀνόματα τῶν βραβευθέντων.

Οὕτω τὸ μὲν πρῶτον χιλιόδραχμον βραβεῖον ἀπένευμεν εἰς τὸν συγγραφεὰ τοῦ « Μιχαὴλ τοῦ Παφλαγόνο» καὶ τὸ δεῦτερον πεντακοσιόδραχμον εἰς τὴν « Κλεοπάτραν ». Συγγραφεὺς τοῦ πρώτου εἶναι ὁ δικηγόρος καὶ στενογράφος τῆς Βουλῆς κ. Θωμᾶς Κ. Θωμᾶ ὅστις παρουσιάσθεις ἔλαβε τὴν δάφνην.

Συγγραφεὺς τοῦ ἑτέρου βραβευθέντος εἶναι ὁ δικαστὴς καὶ γνωστὸς συγγραφεὺς κ. Τιμολέων Ἀμπελάς.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶχον ὑποβληθῇ 42 ἐν ὅλῳ ἔργα.

« Τὰ Ρόδα τῆς Ἰερειχοῦς ». — Πρὸ τίνος ἐδόθη ἀπὸ τοῦ θεάτρου τῆς « Νέας Σκηνῆς » τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον νέον ἔργον τοῦ κ. Δαραλέξη ὅπερ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἔτυχε εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ὑπὸ τῆς κριτικῆς τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων. Τὴν ὑπόθεσιν του παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς « Ἀκροπόλεως » χάριν τῶν ἀναγνώστων τῆς « Νέας Ζωῆς ».

Ἡ Χρυσούλα εἶναι ἀραβωνισμένη μὲ τὸν νέο Πέτρο, νέο Ἀθηναῖο, συνειθισμένο εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωὴν. Ἡ ὁποία δηλαδὴ δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ κἀνῃ καὶ κόρτε εἰς νεαρὰν χήραν, Ἀθηναίαν ἐπίσης, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Χρυσούλα τὸν βρίσκει νὰ φιλιέται. Ἡ Χρυσούλα ἡ ὁποία ἐξοῦσε μέσα στῆς τριανταφυλλίης, εἰς τὸ μικρὸ ἐξοχικὸ φηπτάκι τῆς θείας τῆς κ. Φανῆς εἰς τὴν Μύκονο, μπαίνει εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωὴν, βλέπει τὴν ἀληθινὴν τῆς οὐ καὶ ἐπειδὴ τὴν βρίσκει ἀνυπόφορον θέλει νὰ τὴν ἀφίσχῃ.

Καὶ ἀποφασίζει νὰ αὐτοκτονήσῃ κοιμωμένη ἐπάνω σὲ τριαντάφυλλα. Τὴν Χρυσούλα προλαμβάνει καὶ σώζει ἡ θεία της. Ἡ κόρη δὲν θέλει νὰ ἴδῃ περὶ τὸν Πέτρο. Μαθαίνει ὅμως ὅτι εἶναι στὸν κῆπο καὶ κλαίει. Αὐτὸ τὴν κάνει σκεπτικὴν. Καὶ ὅταν χάρις εἰς τὴν θείαν της συναντήσονται οἱ δύο νέοι καὶ ὁ Πέτρος δικαιολογεῖ τὴν διαγωγὴν του, ἡ Χρυσούλα τὸν συγχωρεῖ μὲν, ἀλλὰ πλέον δὲν εἶναι ἡ ἀθώα κόρη ποῦ ᾤχετο μέσα στὰ τριαντάφυλλα, ἀλλὰ ἀληθινὴ γυναῖκα ἡ ὁποία συγχωροῦσα κλαίει γιατί ξέρεي περὶ τὰ τριαντάφυλλα τῆς ζωῆς δὲν εἶναι παρὰ ὡς τὰ Ρόδα τῆς Ἱερικοῦς γιὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχει ἡ παράδοσις ὅτι κάτω ἀπὸ τὰ ὠραῖα πέταλα δὲν ὑπάρχει παρὰ λίγη στάχτη . . . ».

* *

Ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα.— Ὁ Γερμανὸς λόγιος κ. Ἑρβερτ Κροῦγερ ἐδημοσίευσεν ἐν Τιλσίτ τῆς Πρωσίας ἀξιολογὸν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Βραχεῖα εἰσηγήσεις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς νέας ἐλληνικῆς γλώσσας χάριν τῶν γινωσκόντων τὴν ἀρχαίαν», τὸ βιβλίον δὲ τοῦτο περιέχον πάσας τὰς πρὸς τὴν ἀρχαίαν διαφοράς τῆς νέας ἐλληνικῆς γλώσσας, εἶναι χρησιμώτατον βοήθημα τῶν Γερμανῶν πρὸς ἐκμάθησιν τῆς καθαρευούσης.

Τῆς συγγραφῆς ταύτης ὁ κ. Κροῦγερ προτάσσει περιεκτικὸν πρόλογον περὶ τῆς νέας ἐλληνικῆς, εἰς αὐτοῦ δ' ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένας περικοπὰς :

Ἡ νέα ἐλληνικὴ εἶναι γυνῖα θυγάτηρ τῆς ἀρχαίας, ἥς καὶ πολλὰ πλησιέστερα τυγχάνει οὐσα ἢ ἡ ἰταλικὴ τῆς λατινικῆς. Ἡ νέα ἐλληνικὴ ομιλεῖται καὶ ἐννοεῖται οὐ μόνον ἐν τῷ βασιλείῳ, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλον ἐν Τουρκίᾳ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἡπείρων, ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν ταῖς πλείστασι τῶν περὶ ἑῶν Μεσόγειον καὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον κειμένων χωρῶν.

Ἡ νέα ἐλληνικὴ εἶναι, ὡς ὀρθῶς λέγει ὁ ἀριστος τῆς γλώσσας ταύτης γνώστης, ὁ τοῦ Ἀθηνῆσι Πανεπιστημίου καθηγητῆς Γ. Ν. Χατζηδάκης, οὐ μόνον ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν γλῶσσα καθόλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πρὸς, μέχρι τινος βαθμοῦ ἡ τοῦ πολιτισμοῦ γλῶσσα ».

Περὶ ἑρῶν—ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἐκ τῆς λατινικῆς καταγομένης ρωμουνικῆς γλώσσας—εἶδιν αἱ ἄκρως μικραὶ ἀλλοιώσεις, ὥς ὑπέστη ἐν τῇ ἐλληνικῇ τοτυπικὸν οὐ μόνον τῆς καθαρευούσης ἀλλὰ καὶ τῆς δημοτικῆς ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν ἀρχαίαν. Ἡ καθαρεύουσα προΐδῃ διὰ τῶν χιλιετηρίδων οὐδέποτε διακοπείσης παραδόσεως τῶν λογίων ἐν τε τῷ σχολείῳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, κεῖται ὡς εἰκὸς ἐγγύτατα τῆς ἀρχαίας καὶ ἰδίᾳ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῶν Ἑβδομήκοντα καὶ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας. Ὅμοιως δὲ καὶ αἱ πολυάριθμοι δημοτικαὶ διάλεκτοι πλὴν τῆς Τσακωνικῆς, ἥτις διεμορφώθη κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ἀρχαίας Λακωνικῆς, προήχθησαν οὐχὶ ἐκ τινος τῶν ἀρχαίων διαλέκτων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑῶν διαδεδομένης ἀρχαίας Καινῆς. Αἱ πρὸς τὴν ἀρχαίαν διαφοράι τῆς νέας ἐλληνικῆς ἔγκεινται κυρίως ἐν τῇ προφορᾷ καὶ τῇ ἀπλοποιήσει τοῦ τυπικοῦ καὶ τοῦ συντακτικοῦ.

* *

Ἡ τριεκατονταετηρὶς τοῦ Rembrandt.— Ἡ ὥρα τῆς ἀποθεώσεως ἐσήμανε διὰ τὸν Rembrandt. Ἡ Ὀλλανδίᾳ ἐξυμνεῖ ἐν αὐτῷ οὐ μόνον τὸν μεγαλύτερον τῶν τέκνων της, ἀλλ' ἐνὰ τῶν μεγαλυτέρων καλλιτεχνῶν τοῦ κόσμου. Ἡ οἰκία τοῦ Jodenbreestraat, ὅπου ἐστέγαζε τὴν θριαμβευτικὴν νεότητά του, ὅπου συνέλαβε τόσα ἀριστουργήματα, ἠγοράσθη μεγάλας δαπάναις καὶ μετεβλήθη εἰς

μουσεῖον. Ἡ «Περὶπόλος» του καὶ τὰ ἄλλα θαυμάσια ἔργα του εὖρον τὴν φορὰν ταύτην ἀντάξιον αὐτῶν οἰκημάτων. Τὸ Ἀμστελδομον τιμῶν τὸν ζωγράφον τῷ ἤγειρε τῷ 1852 ἀνδριάντα ἐπὶ τῆς πλατείας Marché-au Beurre.

Ὁ μέγας ποιητὴς τῆς σκιάς καὶ τοῦ φωτός ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει Leyde, ἥτις εἶναι ἐπίσης ἡ πατρίς τοῦ Gérard Dow. Ὁ πατὴρ του ἦτο μυλωθρός οὗτος κατὰ πάσαν πιθανότητα ἐγεννήθη τὴν 15 Ἰουλίου 1606.

Οἱ γονεῖς του, οἵτινες ἐτρεφον δι' αὐτὸν λίαν ὑψηλὰς φιλοδοξίας, τὸν ἐστειλαν εἰς τὸ λατινικὸν σχολεῖον· ἀλλ' ἡ φιλολογία δὲν τὸν ἐνεθουσίαζεν· εἰς ἄλλος δαίμων τὸν ἐτάρασσε καὶ μετ' ὀλίγον ἐγκατέλιπε τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Leyde ὅπως μεταβῇ νὰ μελετήσῃ τὴν ζωγραφικὴν παρὰ τῷ Lastman καὶ νὰ ἀντλήσῃ, ὅπως βραδύτερον παρὰ τῷ Ἰακώβῳ Pinas, τὰ στοιχεῖα τοῦ εἶδους ὅπερ ἐδόξασεν.

Ὁ Rembrandt ἐξωγραφίσεν ἡ ἱχνογράφησε τὸν ἑαυτὸν του περισσότερον ἀπὸ διακοσίας φορὰς καὶ τὰ χαρακτηριστικά του μᾶς εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τῆς νεότητός του τῆς μάλλον αἰγλησέως μέχρι τοῦ ὀχροτέρου γῆρατός του, ὅποτε κατεστραμμένος καὶ ἐγκαταλελειμμένος, ἀπεσύρθη εἰς τὴν θλιβεράν οἰκίαν του τῆς προκυμᾶται τῶν Ρόδων, ὅπου καὶ ἀπέθανε.

Τὸ ὕψος τῆς ἀτμοσφαιρας.

Ποῖον εἶναι τὸ ὕψος τῆς ἡμετέρας ἀτμοσφαιρας; Ἀλλοτε ὑπελόγιζον αὐτὸ εἰς ἑκατὸν περίπου χιλιόμετρα ἀλλὰ, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν, ἐδέχθη νὰ αὐξηθῇ τὸ ὄριον τοῦτο συνεπείᾳ διαφορῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων· ἴσως δὲ νὰ ἀπατώνται καὶ σήμερον ἀκόμη περὶ τοῦ ἐσχάτου ὁρίου οὐτῆς, φανεροῦ ὄντος ὅτι, ἐπὶ εὐρείας ἐκτάσεως, ὁ ἀῆρ ἀπαντᾷ ἐν καταστάσει τοσοῦτον ἀραιᾷ ὥστε ἡ παρουσία αὐτοῦ νὰ μὴ γίνῃται κατάδηλος εἰς ἡμᾶς δια φαινομένων ἐφικτῶν εἰς τὰς παρατηρήσεις μας.

Ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παραδεδεγμένη μέθοδος, δι' ἣς ὑπολογίζεται τὸ ὕψος τῆς ἀτμοσφαιρας, συνίσταται εἰς τὸν καθορισμὸν τριγωνομετρικῶς τοῦ ὕψους εἰς ὃ εἰσέρχεται διάττων ἀστὴρ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἡ ὕψις ἔξ ἧς συνίσταται ὁ ἀερόλιθος ἀναφλέγεται ὅταν ἡ προστριβή, καὶ ἰδίως, ἡ ἐνέργεια ἡ παραγομένη ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἀέρι πιέσεως αὐξήσῃ τὴν θερμότητα εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ ὑψώσῃ τὴν θερμοκρασίαν μέχρι τοῦ σημείου τῆς τιφείας καὶ τῆς ἐξατμίσεως. Ἡ δὲ ταχύτης τῶν ἀερόλιθων ἢ τῶν ἀστεροειδῶν εἶναι πλανητικῆς φύσεως φθάνουσα καὶ ὑπερβαίνουσα τριάκοντα χιλιόμετρα κατὰ δευτερόλεπτον. Δι' ὑπολογισμοῦ εὐρίσκουν, ὅτι γενικῶς οἱ διάττωντες ἀστέρες εἰσέρχονται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν εἰς ὕψος περίπου ἑκατὸν καὶ εἰκοδι χ.μ. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θεωρεῖται ἐν τούτοις ἀσθενές. Τυχάνει πασιδῆλον ὅτι δὲν ὑποδεικνύει παρὰ τὴν ζώνην ἐκείνην τῆς ἀτμοσφαίρας, ἥτις, ἰκανὸς πυκνὴ, ἀπεργάζεται τὴν ἀνάφλεξιν τῆς ἐκ τοῦ ἀχανοῦς προερχομένης ὕλης.

Ἄλλα πρὸ τοῦ διαστήματος τούτου, κατ' ἀνάγκην, ὑπάρχει ἑτέρα ζώνη ἢ ἡ πυκνότης βαίνει ἐλαττωμένη καὶ περὶ τῆς ὁποίας ὁ ἀστεροειδὴς οὐδεμίαν παρέχει εἰς ἡμᾶς ἐνδείξιν. Ἡ ζώνη αὕτη δύναται μάλιστα νὰ εἶναι λίαν ἐκτεταμένη. Ὁ ὑπολογισμὸς λοιπὸν ὁ γενικῶς παραδεδομένος εἶναι λίαν ἀμφισβητήσιμος.

Μερικαὶ ἐρευνᾶν περὶ τῶν πολικῶν ὑποθαύσεων καὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν περιλάμψεων, ὀφειλομένων εἰς μικρότατα μῦρια. τείνουσι νὰ φέρωσιν ὑψηλότερον τὰ πραγματικὰ ὅρια τῆς ἀτμοσφαίρας.

Εἰς Ἀμερικανὸς φυσιοδίφης, ὁ J. J. See ἐκ Βασιγκτῶνος ἐπενόησεν, ἐσχατῶς, νέον τρόπον ὑπολογισμοῦ, ὅστις, ὄντως παρέχει ὑψηλὰν ἀνώτερα τῶν διὰ τῶν διαττοντῶν ἀστέρων λαμβανομένων. Ἡ ἐπίτευξις τοῦ νέου τούτου τρόπου εἶναι εὐκολωτέρα καὶ ἀναμφισβήτως ἀκριβεστέρα.

Ὅταν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, παρατηρῇ τις μὲ γυμνὸν ὀφθαλμὸν τὴν βαθμιαίαν ἐξέλειξιν τοῦ κυανοῦ χρώματος τοῦ οὐρανοῦ, ἐξίσταται ἐλέγχων τὴν εὐχέρειαν δι' ἧς, πρόσωπον πεπρωκισμένον διὰ καλῆς ὁράσεως, δύναται νὰ παρατηρήσῃ αὐτὴν τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν χάνεται ἐντελὲς τὸ κυανὸν χρῶμα. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ὁ οὐρανὸς καθαρώτατος. Ἐὰν ἦδῃ γνωρίζῃ τὴν ἀκριβοῦς ὥραν τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, καὶ τὴν ἀκριβοῦς ὥραν τῆς ἐκ τοῦ ἀχανοῦς ἐκλείψεως τοῦ κυανοῦ χρώματος, (ἅτινα εὐρίσκει ἐν ἀстроνομικῷ μνηλογίῳ), δύναται, δι' ἁπλοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς σφαιρικῆς τριγωνομετρίας, νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ ὕψος εἰς ὃ εὐρίσκονται τὰ τελευταῖα πεφωτισμένα μῦρια τῆς ἀτμοσφαίρας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἐπανειλημμένως πειραματιθεὶς ὁ κ. See ἔσχεν ἀποτελέσματα συμφωνοῦντα πρὸς ἄλληλα, ὅν τὸ μέδον ὕψος ὑπελόγησεν εἰς 211 χ.μ. μετὰ πιθανολογίας 20 μέτρων.

Ἐπομένως δὲν θὰ ἡπατᾷ τις πολὺ καθορίζων τὸ ὕψος τῆς ἀτμοσφαίρας εἰς 200 περίπου μέτρα.

Ἡ μέθοδος τοῦ κ. See εὐφυνεστάτη καθ' ἑαυτὴν φαίνεται εἰς ἡμᾶς ἀνωτέρα τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει. Βεβαίως, δυνατόν νὰ παρατηρήσῃ τις, ὅτι εἶναι δύσκολος ὁ καθορισμὸς τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τὸ κυανὸν χρῶμα ἐκλείπει τελείως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ οὗ προκύπτει ἀβεβαιότης περὶ τὸν ὑπολογισμόν. Μὴ ἀπομονώμεν ὅμως, ὅτι διὰ τῆς ἐξεως αποκτᾶται ἐπὶ τέλους ἡ ἀκρίβεια. Ἐν ᾧ ἡ ἐξέτασις τῶν διαττόντων ἀστέρων, δύσκολος οὕσα ὥς ἐκ τῆς φύσεώς της, δὲν δίδει μετ' ἀκριβείας τὰ πέ-
ρατα τῆς ἀτμοσφαίρας.

Αἱ ὕλαι πρὸ τοῦ νὰ ἀναφλεγῶσιν, ἔχουσι προδήλως διατρέξῃ ἥδη ἀπροσδιόριστον μέρος τῆς ἀτμοσφαίρας, πρὸς δὲ ἡ ἀκριβοῦς στιγμή τῆς ἀναφλέξεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ταχύτητα, ἥτις ἀναντιρροπῶς δὲν παραμένει πάντοτε ἡ αὐτή, ἢ ἀπὸ τὴν μᾶζαν τοῦ ἀστεροειδοῦς, ἥτις, οὐχ ἥττον μεταβάλλεται, καὶ ἀπὸ τὴν σύστασιν αὐτοῦ. Ὅθεν ὁ οὕτω προκύπτων ἀριθμὸς εἶναι ὑπολογισμένος κατὰ μεγάλαν προσέγγισιν.

Διὰ τοῦτο, τοὐλάχιστον μέχρις ἀποδείξεως περὶ τοῦ ἐναντίου θεωροῦμεν πολὺ ἀνωτέραν τὴν μέθοδον τοῦ καθηγητοῦ τῆς Βασιγκτῶνος.

Ἀρκεσθῶμεν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς τὸ οὕτω προσδιορίζομενον ὕψος, ὅπερ πλησιάζει πολὺ πρὸς τὰ διακόσια μέτρα, ἵσως τὰ ὑπερβαίνει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. Ζῶμεν λοιπὸν εἰς τὰ βάθη ἀερίου ὠκεανοῦ, οὕτινος ἡ πυκνότης ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα λεύγας.

ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η "ΔΟΞΑ"

Ἐν πάσῃ ἐπισημότητι ἐγένετο ἐν Στέτιν ἡ καθέλκυσις τοῦ δευτέρου ἀντιτορπιλικοῦ μας τοῦ κατασκευασθέντος εἰς τὰ ναυπηγεῖα Βουλκάν.

Παρέστησαν ἐν μεγάλῃ στολῇ πάντες οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ οἱ σπουδάζοντες ἐν Βερολίνῳ ὡς καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐπιβλέψεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀντιτορπιλικοῦ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἥτις ἐψάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ Ἀρχιεπισκόπου κ. Μαυροκορδάτου, ὁ ἐν Βερολίνῳ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Παγκαθὴς ἔδωσε τὸ εὐόιονον ὄνομα « Δόξα » εἰς τὸ ἀντιτορπιλικὸν τὸ ὁποῖον πάντες ὑπεδέχθησαν διὰ ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων.

Μετὰ τοῦτο ἐπῆλθεν ἡλεκτρικὸν κομβίον καὶ τὸ ἀντιτορπιλικὸν διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος διωλίσθησε μεγαλοπρεπῶς εἰς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ. Ὅταν εὐρέθῃ ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ οἱ παριστάμενοι ἐξεργάγησαν εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ.

Η "ΘΥΕΛΛΑ"

Ἐν ὅλῃ ἐπίσης τῇ ἐπισημότητι καθειλικύσθη ἐν Λονδίνῳ τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν ἀντιτορπιλικὸν τὸ ναυπηγηθὲν εἰς τὰ Νεωρεῖα Γιάρρω. Μετὰ τὴν ἱεροτελεστείαν, ὁ Διάδοχος ἐδάπτισε τὸ νέον ἀντιτορπιλικὸν διὰ τοῦ ὀνόματος « Θύελλα » ἐκφωνήσας ταυτοχρόνως ἐνθουσιῶδη λόγον ὑπὲρ τοῦ προορισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ. Κατόπιν ὁ ὑψηλὸς ἀνάδοχος ἐπῆλσε τὸ ἡλεκτρικὸν κομβίον καὶ τὸ σκάφος ἐλεύθερον τῶν δεσμῶν ὠλισθήσεν ἠρέμα εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ταμέσεως ὑπὸ τὰς φρενιτιώδεις ζητωκραυγὰς τῶν παρισταμένων.

Ἡ Κυβέρνησις παρήγγειλε οὖο νέα ἀντιτορπιλικά εἰς τὰ ἐργοστάσια Βουλκάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐκ τῶν ἀξιολύμων συνδρομητῶν μας καθυσπεροῦντας εἰσεῖτι τὴν εἰς τὸ περιοδικὸν συνδρομὴν των, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐμβάσωσιν ἡμῖν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ